

Ευδιαθεσία, 'θετική ενέργεια' ή Χάρις Θεού;

Date : Δεκεμβρίου 14, 2010

Ακούμε συχνά να γίνεται λόγος για την λεγομένη «Θετική Ενέργεια», πολλά δε έντυπα και τηλεοπτικά μέσα ενημερώσεως κάνουν λόγο για τον όρο και το θέμα αυτό.

Ακούμε επίσης ανθρώπους, διαφόρων ηλικιών, ακόμη και μαθητές, να συζητούν για το αν σήμερα έχουν ή όχι «θετική ενέργεια» στις πράξεις τους, στη δουλειά, στο σπίτι, στις διαπροσωπικές σχέσεις, αν ένας χώρος, ένα περιβάλλον έχει θετική ενέργεια, ή συναντούμε -ακούμε- αυτή την έκφραση και πρακτική όταν πρόκειται να διακοσμηθεί ένα σπίτι, να διαρρυθμισθεί ένα σύγχρονο Γυμναστήριο, να διοργανωθεί μία συνεστίαση ή μία κοινωνική εκδήλωση, μια και όλα αυτά πρέπει να διαποτίζονται -έτσι λένε- από «θετική ενέργεια» για να νοιώθουν καλά οι παρευρισκόμενοι και να υπάρχει αποτελεσματικότητα στις ενέργειές τους.

Όταν οι θιασώτες της θετικής ενεργείας ομιλούν κομπαστικά γι' αυτήν, πιθανόν να κάνουν λόγο για την καλή διάθεση και εσωτερική ευεξία από το ευχάριστο και άνετο φυσικό ή οικιακό περιβάλλον. Ίσως να εννοούν τα καλά συναισθήματα από την συνάντηση φιλικών και αγαπητών συγγενικών ή άλλων προσώπων. Μπορεί ακόμη να θέλουν να τονίσουν και την ευάρεστη αίσθηση που νοιώθει και εκδηλώνει κάποιος μετά από ένα καλό φαγητό, έναν ξεκούραστο ύπνο ή μία ποιοτική διασκέδαση. Αυτά όμως είναι πανανθρώπινα φαινόμενα και κοινώς αποδεκτά γεγονότα, ισχύοντα παγκοσμίως, όπου γης και όπου υπάρχει άνθρωπος, άπτονται κυρίως της ψυχολογίας και της ψυχολογικής καταστάσεως της στιγμής, ξέρουμε τις πηγές και την πορεία τους μέσα μας και γύρω μας και πολύ απέχουν από το να τα ονομάσουμε «θετική ενέργεια».

Κάποιοι όμως χρησιμοποιούν τον γενικό και αόριστο αυτό όρο συγκεκριμένα, σαν προπέτασμα καπνού, εν γνώσει τους, για να δηλώσουν την «ενέργεια» των νεοεποχιτών και πνευματιστών, που κατά τα πιστεύματά τους, υπάρχει και προέρχεται από όλο το σύμπαν («συμπαντική ενέργεια») και γι' αυτούς έχει θεϊκές ιδιότητες ή προέρχεται από τους «ουράνιους επισκέπτες» και τα πνευματικά όντα, με τα οποία έρχονται σε επαφή και επικοινωνούν μαζί τους, δηλαδή τα δαιμόνια.

Επί πλέον, οι οπαδοί της θετικής ενεργείας, όταν τα πράγματα δεν πάνε καλά στον συναισθηματικό τους κόσμο ή στις συνθήκες της ζωής τους, ομιλούν τότε περί αρνητικής ενεργείας. Και τι κάνουν λοιπόν για την επαναφορά της θετικής; Διαλογίζονται. **Κάνουν διαλογισμό -όχι προσευχή-** ή πάνε σε τόπους που νομίζουν ότι έχουν πολλή θετική ενέργεια, κυρίως στην Ινδία, και κοντά σε δασκάλους των ανατολικών θρησκειών, για να πάρουν απ' αυτούς αυτό που τους λείπει, τη θετική δηλαδή ενέργεια.

Συνεπώς, η λεγομένη «Θετική Ενέργεια» δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία θρησκευτική αντίληψη και έννοια, που έχει σχέση με τις ανατολικές θρησκείες, αποτελεί ξεκάθαρα μία παραθρησκευτική ορολογία, παραχάραξη και ψευδώνυμο της ορθοδόξου θείας χάριτος και ευλογίας, βρίσκεται εκτός του πνεύματος της Ορθοδοξίας και είναι αντίθετη πλήρως προς αυτό, είτε το καταλαβαίνουν είτε όχι, αυτοί που συνεχώς χρησιμοποιούν τον συγκεκριμένο όρο. Δεν είναι η Άκτιστη Ενέργεια του Προσωπικού Τριαδικού Θεού μας, ούτε η θεία Χάρη της Εκκλησίας μας, ούτε καν θετική ενέργεια είναι, αλλά πολύ αρνητική, σατανική και άκρως επικίνδυνη.

Όταν εμείς λέγουμε ενέργεια, εννοούμε τη θεία Χάρη και σαφώς πιστεύουμε ότι δεν είναι κάτι το αόριστο και νεφελώδες. Υπάρχει Πηγή ενεργείας. Υπάρχει ο ενεργών. Εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί γνωρίζουμε και κηρύττουμε ότι ο προσωπικός Τριαδικός Θεός είναι η πηγή κάθε χάριτος και ευλογίας και ότι αποστέλλει τις άκτιστες ενέργειές Του σε κάθε πλάσμα του, άλογο και έλλογο, για συντήρηση, ζωή, αναγέννηση, προκοπή και σωτηρία. Το λέει ο Ψαλμωδός «άνοίγεις Σύ τήν χείρα Σου καί έμπιμπλᾶς πᾶν ζῶον εὐδοκίας» (Ψαλμ. Ρμδ´ 16). «Δόξα έν ύψίστοις Θεῶ καί επί γῆς εἰρήνη, έν ανθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β´ 14), έψελναν οι άγγελοι την άγια νύχτα της Ενανθρωπήσεως. Αυτή είναι η πραγματικά θετική ενέργεια, η χάρις του Θεού, η οποία χορηγείται δωρεάν στον ταπεινό και αγωνιζόμενο άνθρωπο, τον προσευχόμενο και συνδεόμενο μαζί Του και ασχέτως τόπου και χρόνου. Τρόπος χρειάζεται και όχι τόπος. Και ο τρόπος αυτός είναι η μετάνοια και η μυστηριακή ζωή της Αγίας Μας Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Τέλος, όσοι ασχολούνται με τη λεγομένη «θετική ενέργεια» φθάνουν τελικά στη βλασφημία του Αγίου Πνεύματος, επειδή αποδίδουν τις ενέργειες του Αγίου Θεού σε χωροταξικά και περιβαλλοντολογικά αίτια, ακόμη και σε «αγαθά» νομιζόμενα πνεύματα, και αποδεσμεύουν την ευτυχία και την ευλογία στη ζωή μας από τον

Τριαδικό Θεό και τη Σταυρική θυσία του Χριστού, από όπου πηγάζουν όλες οι δωρεές και ευλογίες.

Κομπολόγια θετικής ενέργειας!!! Αν είναι δυνατόν;

Διαφημιστικό φυλλάδιο από Μουσείο Τέχνης στην Αθήνα προβάλλει στο αγοραστικό κοινό για πώληση «ΘΥΜΙΑΤΙΚΑ ΚΟΜΠΟΛΟΓΙΑ ΘΕΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ». Δηλαδή μια συλλογή κομπολογίων φτιαγμένων «από φυσική αρωματική ρητίνη λιβανιού», τα οποία μπορούν -αυτά τα κομπολόγια- να κάνουν τα εξής θαυμαστά: «Χαλαρώνουν τις εντάσεις, λειτουργούν εξισορροπητικά, παίζουν το ρόλο τους στην αυτοσυγκέντρωσή μας, αποτελούν πηγή σοφίας και καθαρής σκέψης, γίνονται το προσωπικό μας φυλαχτό και γούρι» (sic).

Επίσης, «ο μονός αριθμός των χαντρών (17) για λόγους αρμονίας, ισορροπίας και συμμετρίας, φέρνει καλοτυχία». Ακόμη «τα κομπολόγια αυτά αποπνέουν αρώματα μυστηρίου... Λιβάνι χρησιμοποιούσαν οι Ινδοί πριν 3000 χρόνια στην Αγιουρβεδική θεραπευτική τους μέθοδο και στην Αρωματοθεραπεία. Κάποιες ποικιλίες λιβανιών χρησιμοποιούνται ακόμη και σήμερα στη σύγχρονη Αρωματοθεραπεία». «Αγγίξτε τα κι αφήστε τα να σας παρασύρουν στο μαγικό τους κόσμο». Και καταλήγει το φυλλάδιο: «ο χώρος θα γεμίσει θετική ενέργεια και το άρωμα του λιβανιού θα ξεκαθαρίσει τη σκέψη, θα φέρει γαλήνη, θα στείλει μηνύματα αισιοδοξίας και ευεξίας».

Τι παρατηρήσεις έχουμε να κάνουμε στα παραπάνω υπερβολικά λόγια του φυλλαδίου και των συντακτών του;

1. Το λιβάνι πράγματι χρησιμοποιήθηκε από τους λαούς ως στοιχείο της λατρείας και επικοινωνίας με το Θεό, συμβολικό και αναγωγικό. «Κατευθυνθήτω η προσευχή μου

ως θυμίαμα ενώπιόν Σου, έπαρσις των χειρών μου θυσία εσπερινή» λέγει ο ψαλμωδός της Π. Διαθήκης. **Το λιβάνι ως υλικό στοιχείο της φύσεως προσφέρεται από τον άνθρωπο στο Θεό ως θυσία και σε συνδυασμό πάντοτε με προσευχή. Όχι αυτόνομα. Όχι μαγικά. Ποτέ.**

2. Η πραγματική του σχέση και θέση βρίσκεται σε απόλυτη αρμονία με το θείο θέλημα μόνο μέσα στην Αγία Γραφή και την Ορθόδοξη Εκκλησία. Μπορεί στην ειδωλολατρεία και στις θρησκείες να χρησιμοποιείται ως ανάγκη στις θρησκευτικές τεχνικές και πρακτικές, αλλά αυτό είναι παρέκκλιση και εκτροπή, μια και **όλα προέρχονται και αναφέρονται, προσφέρονται στον αληθινό Θεό και σε σχέση μ' Αυτόν καταξιώνονται.**

3. Τα κομπολόγια αυτά από μόνα τους όσο κι αν διαποτισθούν από λιβάνι και αρώματα, δεν μπορούν να βοηθήσουν σε τίποτε, πέραν μιας αγχολυτικής απασχολήσεως, διότι δεν είναι διαβασμένα και διαποτισμένα από τη Θεία Χάρη της Εκκλησίας μας. Δεν είναι είδη και αντικείμενα ευλαβείας που γεμίζουν τον χώρο με την ευλογία του Θεού και το μυστήριο, με μηνύματα και σοφία κ.λ.π.· το μόνο που έχουν είναι η κατασκευή τους από λιβάνι. Τίποτε άλλο.

4. Ακόμη και τα κομποσχοίνια, που είναι σταυροπλεγμένα και εργαλεία προσευχής **δεν μπορούν να μας προσφέρουν καμμία «αισιοδοξία και ευεξία» ούτε «σαν φυλαχτό και γούρι»** και δεν μας φέρνουν πιο κοντά στο Θεό, όταν τα απογυμνώνουμε από την αποστολή τους, που είναι η διαδικασία της προσευχής και από τον φυσικό τους χώρο και χρόνο, που είναι γενικώς η Εκκλησία και η λατρεία του Θεού. Πόσο μάλλον τα κομπολόγια;

5. Τα περί «θετικής ενεργείας» είναι τελείως άσχετα με τα της Ορθοδόξου Πίστεως. Σε μας υπάρχει η άκτιστη ενέργεια του Αγίου Θεού, η Χάρη του, η Αγάπη του, η Πρόνοιά του, η Παρουσία του, με κορυφαία εκδήλωση της πατρικής του στοργής, το άκτιστο φως, που εμφανίζεται και καταυγάζει τους αγίους εν ώρα προσευχής και λατρείας. Η θετική ενέργεια μας παραπέμπει στο χώρο της Νέας Εποχής που δρα χωρίς Χριστό και εναντίον του Χριστού.

6. Το ότι οι Ινδοί χρησιμοποιούσαν το λιβάνι στη θρησκεία τους και στις μέσω της θρησκευτικής πρακτικής «θεραπείες» τους (αρωματοθεραπεία), αυτό δεν μας λέγει τίποτε. Πριν 3000 χρόνια ο ευσεβής λαός των Ιουδαίων χρησιμοποιούσε ορθά και θεάρεστα το λιβάνι και όχι με αμφιβόλου αποτελεσματικότητας θεραπευτικής προσπάθειες.

Εξάλλου κάθε μορφή εναλλακτικής ιατρικής και μάλιστα με ινδουιστική ή βουδιστική προέλευση δεν γίνεται αποδεκτή από την Ορθόδοξη Εκκλησία, διότι δρα στο χώρο του αποκρυφισμού και πνευματισμού και συνεργάζεται με δαιμονικές δυνάμεις τελικά.

7. Κατά τη γνώμη μας δε χρειαζόταν όλη αυτή η μυστικιστική και ανατολίτικη επένδυση για να προβληθεί ένα αντικείμενο.

Δε χρειάζεται λοιπόν να τρέχουμε μακριά. Η ορθόδοξη Πίστη και Εκκλησία τα 'χουν όλα καλά τακτοποιημένα. Βοηθητικά στην προσευχή μας δεν είναι τα κομπολόγια του καφενείου και της πολυθρόνας, αλλά τα κομποσχοίνια του ορθόδοξου μοναχισμού και της παραδόσεως, όταν βεβαίως και αυτά ορθά και ευλαβικά τα χρησιμοποιούμε.

(Πηγή: "ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΛΑΜΙΑΣ")